

Osimattila 19/11 1937

Best Ob!

Viimein tulee kirje, jota olet saanut odottaa kuka ties' kuinka monta viikkoa. Totta on luultavasti niin, että jokainen ainoastaan itse tietää kuinka nopeasti hänen aikansa kuluu: kuinka monasti olenkaan päättänyt kirjoittaa sinulle, mutta aina on tullut esteitä väliin. Joka kuukauden kymmenenteen päivään saakka meillä on asemalla edellisen kuukauden tilinpiätkset, ja niiden aikana ei juuri maistoa kirjoittoa, kun sitä tehdään päivät pitkät. Sitten tietysti YL:n alttarille täytyy uhrata hyvin paljon aikaa. Ja lopuksi ne harvat si-bc tunnukset koetetaan käyttää 900 ja valitaan niin tarkkaan kuin mahdollista. Mainitsematta muita "ajansyöjiä" olen kuitenkin tullut vakuutetuksi siitä, että aika "lyhyin lyhimmistään", vaikka tavallisesti päivittäin ruotaan.

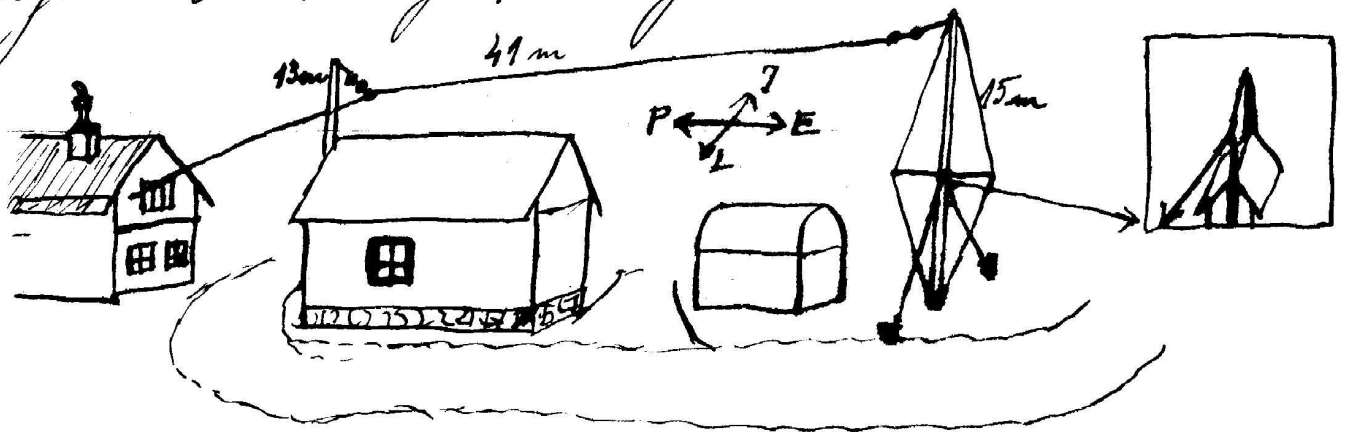
Tämän juttuun johanto - selityksen jälkeen, kutsun tärkeäksi hetki kiittää sinua - viisuvuorisesta ob kirjeestä ja yleensä siitä, että aina kirjoitat, silloin kun lupasit. Sinulle näyttää aika riittävän kaikenlaisiin ylimäärä-

räisiin tehtäviin. Mutta arvoan sen johtuvan siitä,
ettei vielä ole tavannut sitä paratuisin Eevaa, joka
jo ammuvista ajoista on tunnettu siitä, että johtaa
miehen, päälle tielle, sekä varsin joutokellisesti
takavarikoi hänen kalliin vapaa-ajansa. Kuinka moni
hyvä hammas onkaan juuri tästä syystä hävinnyt
ammattoonsa ihkuilta metästyksiltä! Mutta turhan
on tuijella ylivoimaa ja kohtaloansa vaitaan!

Ja vihdoin ehkä voim ruveta juttelemaan var-
sinainista amatöörasioista. Niinkuin jo aikoja sitten
kerroin, sain uuden - tx:ni valmiiksi toukokuun keuh-
vaihkeella, ja mitä asti on pääasiallinen toimintani
ollut tämän koney virittäminen, toisin sanoen
kokeiluja, joiden kautta vaihtamalla keloja ja kuris-
timia y.m. olen koettanut päästä selville, miksi
tämä rikki pyöryy. Suurin jürtesin olen ollut
tuloksiini hyötyväinen, varsinkin 20-m saavu-
tuksiin. 30:lla alueella en aikaisemmin nimittäin
ole työskennellyt, johtuen pääasiallisesti tx:ien
huonosta vatahtelykyvystä ja toonesta 20:m:llä.
Tulin siihen tulokseen, ettei mopa, miinun siihen
asti "monimutkaisin" lähetyksetkentänsi jaksanut
pitää toonea kurissa, vaikka äänenlaatu 40:mlle oli
moitteeton $\frac{1}{3}$.

Nykyinen EC-FD-PT:ni on toiminut paremmin,
kuin olen odottanut, varsinkin 20:m:llä. 30:lla ja 40:lla
olen käyttänyt ainoastaan EC-PT-to, koska toone

Silloinkin on hyvä. Uudella koneella minulla tähän asti (5 kuukauden aikana) on ollut noin 300 yhteyttä, suurin osa niistä 14 mc alueella. Näistä on suunnilleen $\frac{1}{5}$ dx:siä (W, PY, LU, ZL, VK, VE, ZB, FA)
 Dx yhteyksiin näiden olen pannut merkille, että silloinkin merkkini kuuluvat, niin on voimakkuus hyvä. En ole koskaan vielä saanut alle grk 24. dx yhteyksissä, mutta Amerikasta olen saanut 28 ja Tšiang-tiinasta 27 (kaikki 14 mc lla). Tämä riippuu luultavasti antennista, joka on L-muotoinen, päästä syötetty, 41 m pitkä ja 2.5 mm pakku kuparilanka, pingoitettu n. 15 ja 13 m pituisiin mastoihin.

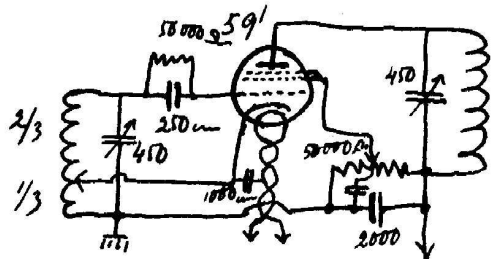

Tämä antenni säteilee luultavasti vähän samalla tavalla kuin pystymora antenni, siis voimakkaasti, mutta suppealle alueelle, kun sen sijaan "single-wire" säteilee heikommin, mutta paljon laajemmalle alueelle

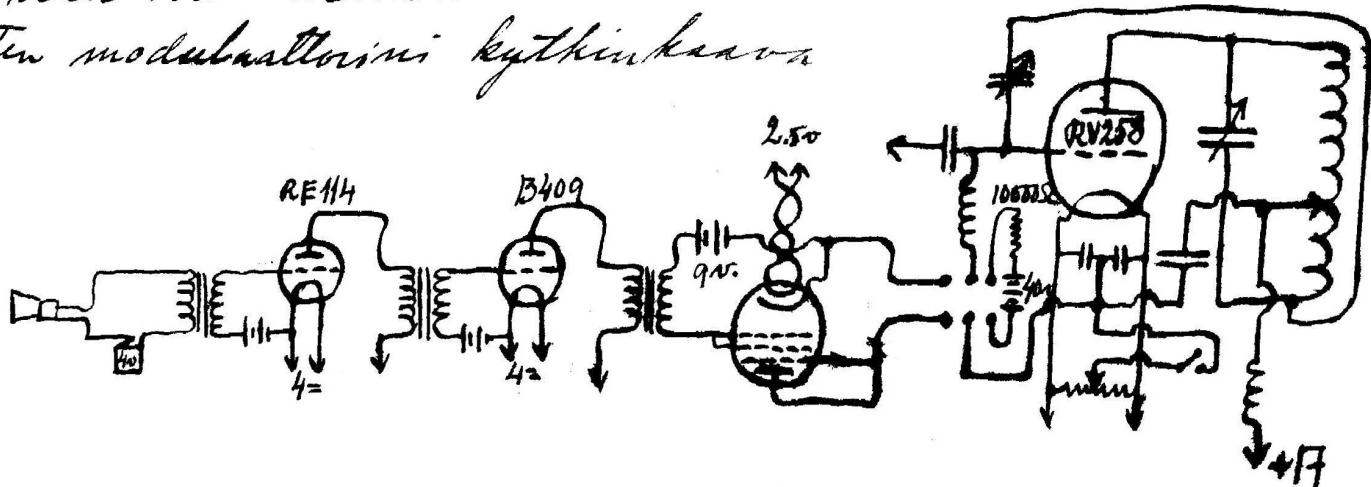

Single wire olisi siis edullisempi, mutta olen huo-
mannut, että puhelun nähteen, nyt käyttämäni
tyyppi sopii paremmin. Modulointi vaikuttaa
nimittäin tasaisemmalta ja vähemmän terävältä
kuin jos käyttää single wire'a.

Olen siis melko tyytyväinen ulteen tx-ääni, ja
varsinkin siitä syystä, että oskillaattori antaa niin
hyvän äänen. Ja aivan sattumalta löysin "niksin",
joka aikaansaakaan tämän tavallista paremman toonen.
- Putken kiertäin 59', jota usein on moitittu hi-
taasta hehkutuksesta, mutta minusta tämä hitai-
uus on hyvä puoli käyttäessä sitä ECO:na, var-
sinakin täällä Osimattilassa, missä verkkojännite
"aaltilee" kuin "avomeri" (hi!), sillä verkkojänni-
teen pienemmät vaihtelut eivät siihen paljoa
vaikuta. Sitäpaitsi annan hehkuvieran kirkkaan
"olla päällä". Itse niksi on siinä, että hehkujohdon
ja katodin väliin kytketään n. 1000 Ω m suuruisen
kääntökondensaattori. Täytyy sanoa, että tämä kytkin-
tapa tuotti minulle suuren ja mieluisan yllätyksen,
sillä ääni tuli tavattoman kirkkaaksi ja "pehmeäksi",
muistuttaen täydellisesti cc:tä. - Kourstin löysin eräästä
QST-numerosta, missä tri-tet kytkentää selitettiin, ja sitä
paitsi se löytyy "Handbook"stakin. Oskillaattorini kytkin-
kaava selviää allaolevasta kuvasta.

Viime kerralla, kun minulla oli yhteys OH2O:n kanssa, hän pyysi minua kirjoittamaan modulaattori-kytkennästäni. Nykyään se ei luultavasti ole oikein kunnossa, sillä en ole vielä hankkinut oikein sopivan modulaattoriputken. Nykyään käytän 59' modulaattorina (hilarivirta), kun pääteputken on RV. 258, siitä syytä, että minulla ole toista välillisesti hehkatettua putken, ja suoraan hehkatettu (vaihtovirralla) RF604 luultavasti aiheuttaisi vellosurinaa kantoaaltron: en ole sitä vielä kokeillut, eikä kuitenkaan kiivissä päässä bay-pass menetelmällä. Tämä 59' ei näytä sopivan tähän paikkaan, koska se hyvin helposti aiheuttaa metaajakorisista vinkkaamista. Mutta kun nyt kaiken varalta täytyy olla donea ja se kuitenkin toimii jonkun verran, niin olen antanut putken, sen sopimattomuudesta huolimatta, olla modulaattorina. Muuten pidän hilarivirta-modulaattorista, syytä että ainakin ohjatuissa lähettimissä saadaan pienillä puhe-tehoilla verraten syvä modulaatio, joka hyvin riittää vähemmän vaativalle hämmä - Tämä sitten modulaattorini kytkinkeava

Vaiikka siis suurin piirtein olen tyytyväinen te:ään,
on minulla kuitenkin siis perunlapsi "TEN"! Siis en
millään tahdo päästä! Olen kyllä deskellut pilli alue-
ella. Re:äni toimii tyydyttävästi, mutta en ole tähän
asti saanut te:ään toimimaan ee-fd-pa:na siellä.
Hinnon keino on ollut käyttää ee-fd-fd:ta. Sillä teorian
olen kyllä saanut n. 30. yhteyttä Eurooppaan ja yhden
U.S.t:han, mutta kaikki vaikutta niin heikolta
ja sattuman varalta, vaiikka grk onkin ollut aika
hyvä 5-8 (n. 6 U.S.t:sta). Kun näen, että koc-
lamppu tuskin heikkoo pääteasteessa, vaikka se
vetää tehoa 30 wattia, niin ei ole ihmettä, jos
koko työskentely maistuu vähin puulla. Putkeista
on vika luultavasti ensin haettava, mutta tois-
alta olisi kai viisainta käyttää erikoislähe-
tintä ultra lyhyitä aaltoja varten. Näistä ensi-
sistä olen viime aikoina koellut päästi
selville ahkerasti lukemalla Hana bookia j.n.e.

Muuten uskon että olen kirjoittanut melkein
tarpeeksi tällä kertaa! Toivon että pian saan
sainla sinuunkin putkeista ja olen kiitollinen jos
voit antaa neuvoja koskien ten-te:ää. Toivon
myöskin että pian taas tapaaamme ilmassakin.
Tässä vaan etten voi antaa määrättyjä aikoja
jolloin olen äänessä, sillä se olisi liian moni-
kertaista kun ajat vain muuttuvat. Kuitenkin olen my-
lytän vieläkin joku päivä äänessä kaikilla alueilla.
Cheeseliitettynä kaloi valo kuvaa Monin teoveisin
de radiofriens

Tatu. OHEPS